

BURMESE
CLASSIC
.com

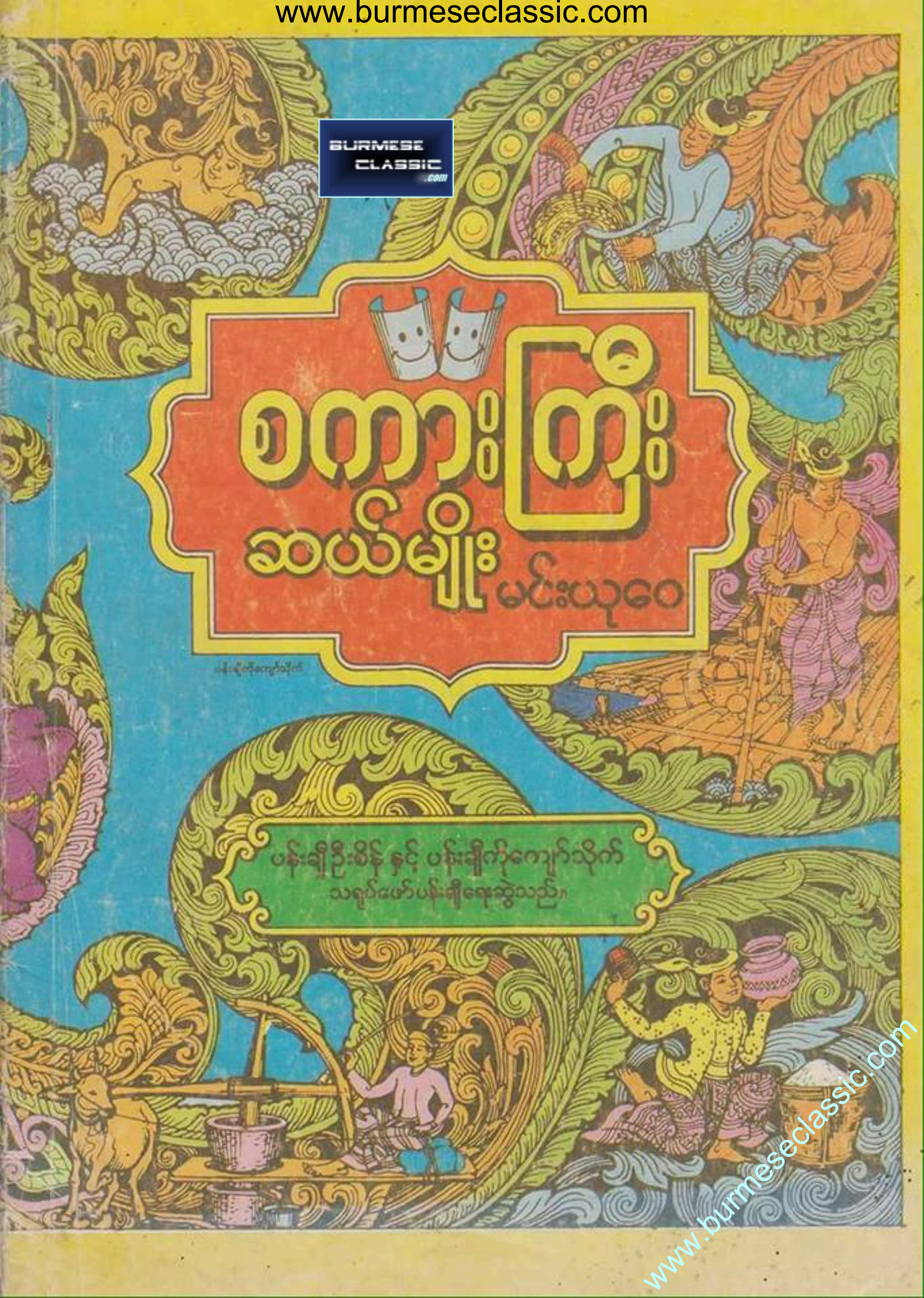
စကားကြီး

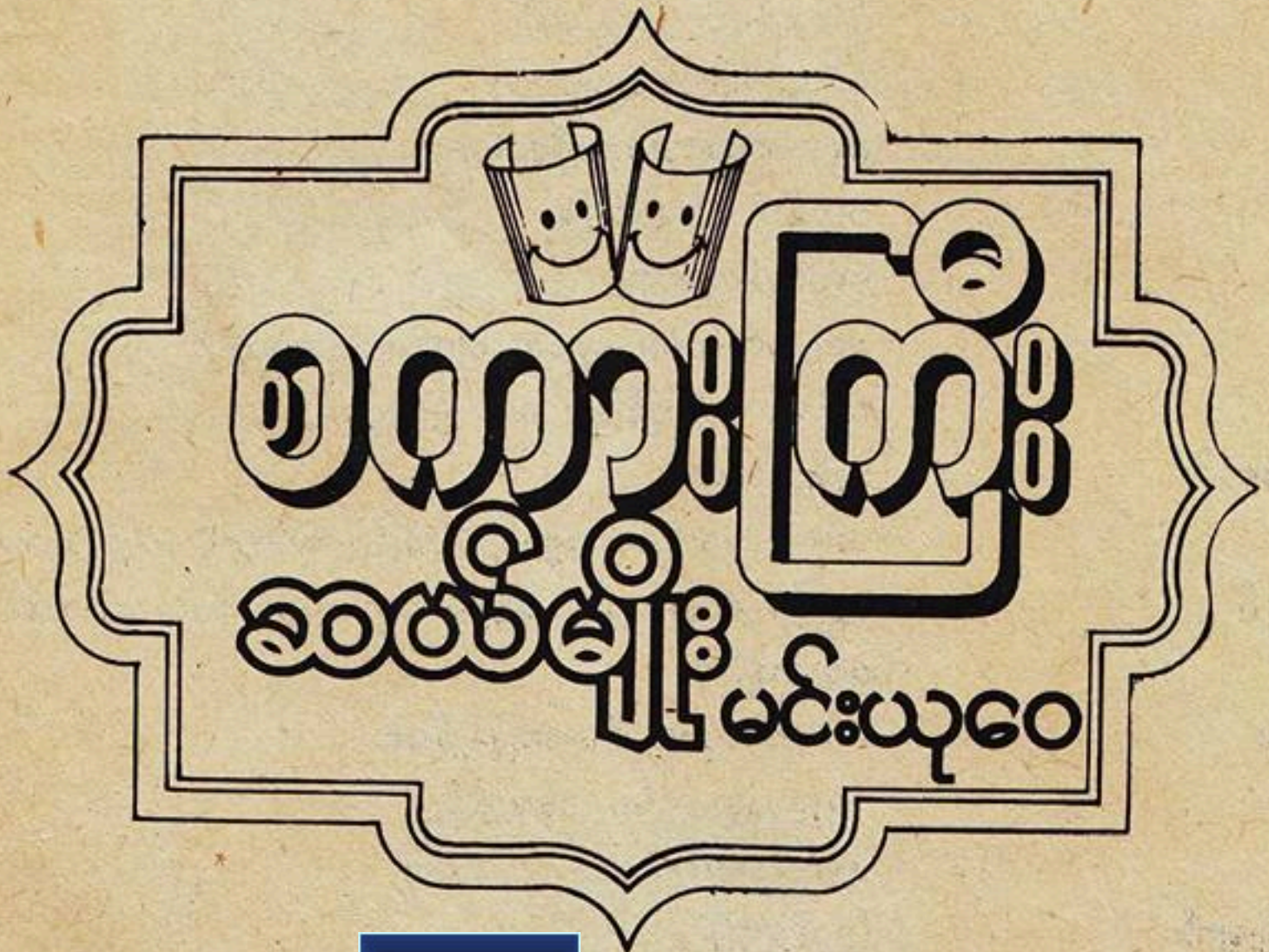
ဆယ်မျိုး

မင်းယုဝေ

ပန်းချီကော်သိုက်

ပန်းချီဦးစိန် နှင့် ပန်းချီကံကျော်သိုက်
သရုပ်ဖော်ပန်းချီဆွဲဆွဲသည်။

ပန်းချီဦးစိန် နှင့် ပန်းချီကိုကျော်သိုက်
သရုပ်ဖော်ပန်းချီရေးဆွဲသည်။

- ပုံနှိပ်ခြင်း - ပထမအကြိမ်
၁၉၉၅-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ။
- အုပ်ရေ - ၁၅၀၀
- အပုံးပန်းချီ - ကိုကျော်သိုက်
- အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ - ဦးစိန်၊ ကိုကျော်သိုက်
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်ခင်ဝင်းရီ၊ (ဝင်းစာပေ)၊ (၀၁၆၆၂)၊
၈၈၊ ကမ္ဘာအေးစေတီလမ်း၊
ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၅၀၉၂၇
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးသက်ဝင်း (၀၄၄၄၄)
ဝင်းဝင်းမြတ် အာဖ်ဆက်
၈၈၊ ကမ္ဘာအေးစေတီလမ်း၊
ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- စာစီ - ပုလဲကွန်ပျူတာ
၁၀၊ ပုလဲလမ်း၊ ရွှေတောင်ကြား ၂-ရပ်ကွက်၊
ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၅၃၄၄၉
- ကာလာဖလင် - သူရိယအလင်း
အမှတ်-၁၁၇၃၊ သုဓမ္မာ ၂-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊ မ/ဥက္ကလာ။
- စာအုပ်ချုပ် - ရွှေဩ: စာအုပ်ချုပ်၊ အမှတ်-၁၇၊ လမ်း-၁၀၀၊ ရန်ကုန်။
- တန်ဖိုး - ~~၁၀၀၀~~ ^{၁၀၀၀}
- ဖြန့်ချိရေး - မင်္ဂလာရောင်ခြည်စာပေဖြန့်ချိရေး
၁၉၅၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၈၅၇၈၃
- စာမူခွင့်ပြုချက် - (၁၄/၉၅/၉)
- မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက် - (၂၆/၉၅/၉)

မာတိကာ

	(က)
အမှာစာ	
၁။ ရေကူးညာတင်	၁
၂။ ကောက်ပင်ရိတ်လှီး	၃
၃။ ရေစီးဖောင်ဆန်	၅
၄။ အိုးတန်ဆန်ခတ်	၇
၅။ ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့	၉
၆။ ဆင်တေ့ရန်ရှောင်	၁၁
၇။ တောင်သူယာခုတ်	၁၃
၈။ ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်	၁၅
၉။ ရေစစ်ကရာ: ရေသွားသောသွင်	၁၇
၁၀။ ခက်တင်မောင်းနင်း	၁၉

အမှာစာ

ရှေးမြန်မာ ဘိုးဘွားများသည် စကားပြောရာတွင် ထိရောက်ပိုင်နိုင်မှု ရှိအောင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြောဆိုတတ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ ပြောရာတွင် စကားပြောနည်း ဆယ်မျိုးကို ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ယင်းတို့ကို စကားကြီးဆယ်မျိုး ဟူ၍ ခေါ်ပါသည်။

စကားကြီးဆယ်မျိုးမှာ (၁) ရေကူးညာတင်၊ (၂) ကောက်ပင်ရိတ်လှီး၊ (၃) ရေစီး ဖောင်ဆန်၊ (၄) အိုးတန်ဆန်ခတ်၊ (၅) ဆီပွတ်ကျည်ပွေ၊ (၆) ဆင်ငှေ့ရန်ရှောင်၊ (၇) တောင်သူယာခုတ်၊ (၈) ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်၊ (၉) ရေစစ်ကရား ရေသွားသောသွင်၊ (၁၀) ခက်တင်မောင်းနင်း' ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းတို့သည် မြန်မာစာပေ၊ မြန်မာမှု၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု နယ်ပယ်တွင် အရေးပါသော အခန်းက ပါဝင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းတို့ကို ရှေးမြန်မာ ဘိုးဘွားတို့သည် လက်တွေ့အသုံးလည်း ပြုခဲ့ကြပါသည်။ နောင်လာနောက်သားတို့ အသုံးပြုနိုင်ရန်လည်း ကဗျာများ၊ သရုပ်ဖော်ပုံပြင်များ စသည် တို့ဖြင့် မှတ်တမ်းတင် ရေးသားထားခဲ့ကြပါသည်။

ဤမျှ အရေးပါ တန်ဖိုးရှိလှသော 'စကားကြီးဆယ်မျိုး' ကို သရုပ်ဖော် ပန်းချီဖြင့် ရုပ်ပြဇာတ်လမ်း ရေးသားဖော်ပြရလျှင် ယနေ့လူငယ်များအတွက် ထိရောက်စွာ အကျိုးပြုနိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့် 'မင်္ဂလာမောင်မယ် ရုပ်စုံ စာစောင်' တွင် ရှေးဘိုးဘွားတို့ မိန့်ဆိုခဲ့ကြသော စကားကြီးဆယ်မျိုးဆိုင်ရာ သရုပ်ဖော်ပုံပြင်များကို ကျွန်တော် ရုပ်ပြဇာတ်လမ်း ရေးသား၍ ပန်းချီဦးစိန်က ရောင်စုံရုပ်ပြပန်းချီ ရေးဆွဲကာ လစဉ် တင်ဆက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ် ပန်းချီဦးစိန်သည် ၆-၃-၉၄နေ့၊ အသက် ၇၀-အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်သွားရာ ပန်းချီကိုကျော်သိုက်အား ဆက်လက်ရေးဆွဲရန် မေတ္တာရပ်ခံပြီး တင်ဆက်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ယင်းတို့ကို စုပေါင်း၍ စာအုပ်ထုတ်ဝေရန် လူငယ်၊ လူရွယ်၊ လူကြီးအချို့က မေတ္တာ ရပ်ခံကြပါသည်။ အကြံပြုကြပါသည်။ သင့်တင့်ကောင်းမွန်သော အကြံပြုချက် ဖြစ်သဖြင့် ယခု စုပေါင်း ၍ စာအုပ် ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။ ယခုစာအုပ် ထုတ်ဝေရာ၌ ကွယ်လွန်သူ ပန်းချီဦးစိန်အား သတိရ အောက်မေ့၍ ဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။ ဆက်လက်ရေးဆွဲသူ ပန်းချီ ကိုကျော်သိုက်ကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ဤစာအုပ် ဖြစ်ပေါ်လာရန် ကူညီကြသော မြတ်မင်္ဂလာ ဒု-အယ်ဒီတာချုပ် ဦးသောင်းဟန် (သမိန်သောင်း)၊ အုပ်ချုပ်မှု အယ်ဒီတာ ဦးဌေးဝင်း (မောင်ရွန်းသစ်)၊ တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာ ဦးဉာဏ်လင်းအောင်၊ မင်္ဂလာ မောင်မယ် တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ ဦးကျော်ဝင်းအောင်၊ ဝင်းဝင်းမြတ် အာဖစ်ဆက်-ဦးသက်ဝင်း၊ သူရိယာလင်း (ဖလင်ကာလာခွဲ)၊ ပုလဲကွန်ပျူတာလုပ်ငန်း- ဒေါ်သီတာကျော်နှင့် ရွှေခြူးစာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်းမှ ဦးသန်းမြင့်၊ ဒေါ်နီနီညွန့်တို့ကို အထူးကျေးဇူးတင် ပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

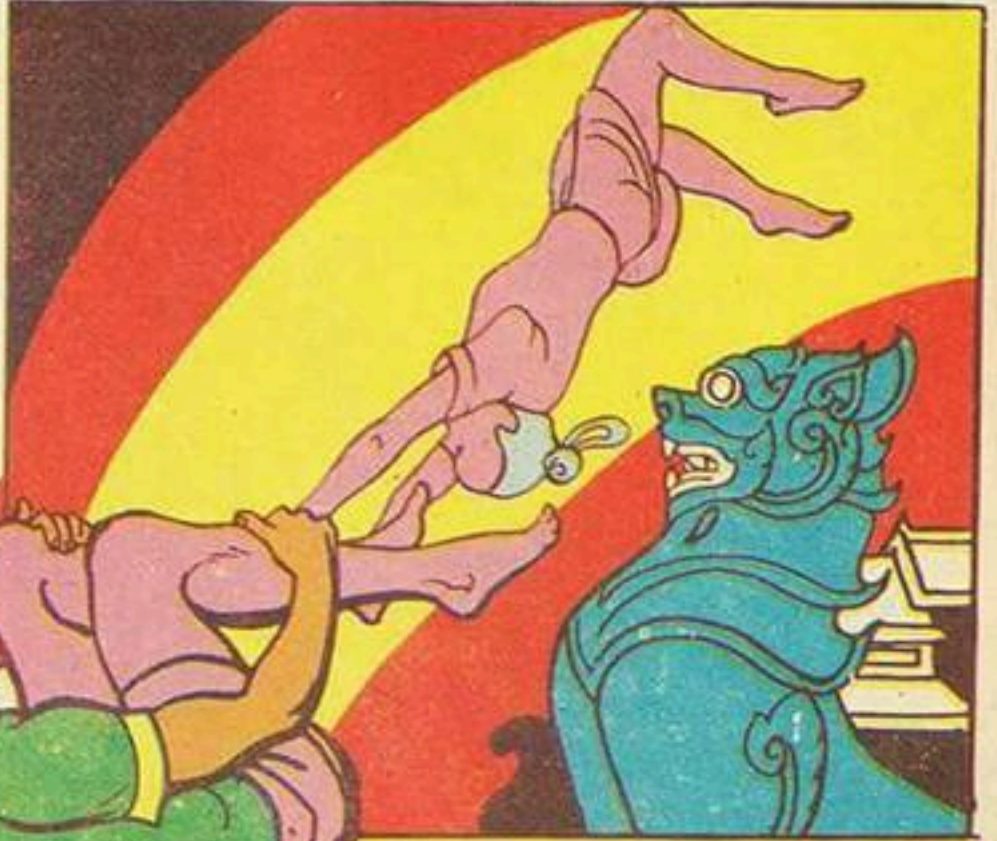
(၁) ရေကူးညာတင် ပြောနည်း

မြစ်တစ်ဖက်မှ အခြားတစ်ဖက်ရှိ လိုရာဆိပ်ကမ်းသို့ ကူးလိုလျှင် မြစ်ညာက တင်၍ ကူးမှ လိုရာသို့ ရောက်သည်။ ထိုနည်းတူ မိမိအလိုရှိရာသို့ ရောက်အောင် အထက်က တင်ကူး၍ ပြောခြင်းကို 'ရေကူးညာတင်' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

စကားကြီး စဝယ်မျိုး

၁) ရေကူး ညာတင်
ဇာတ်လမ်း မင်းယုဝေ

၂) တစ်ခါသော် သူဌေးသား
တစ်ယောက်သည် ကျွမ်းထိုးကစား
ရာမှ ဒုက္ခထုံးကာ ပြင်းထန်သော
ဝေဒနာ ရရှိ၏။

မင်းချိုဦးစိန်

၂) ဆေးထရာ စာမျိုးမျိုး ကို
ခေါ်ယူ ကုထုသော်လည်း ဝေဒနာမပျောက်။
နောက်ဆုံးတွင် - - -

၃) သမားတော် ဇီဝကကိုခေါ်၍ ကုထုရ၏။
၄) ဇီဝကသည် သူဌေးသားစား
ဗိတ်ခေးပေး၍ ၇-ရက် ဗိတ်ခေးပြီး ဝမ်းကို ခွဲကု
မှ ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်သည်ကို ဆင်ခြင်မိ၍

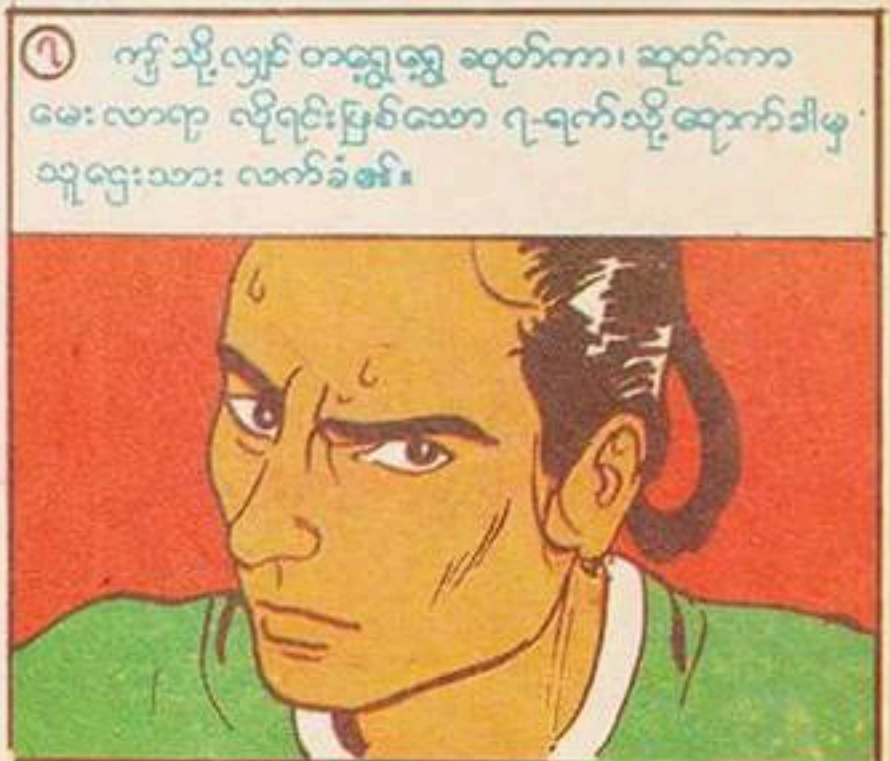

ကုသလို
မရဘူး။

လက်လျော့
လိုက်ပါပြီ။

၇-ရက် ဗိတ်ခေး
ပြီး ဝမ်းကို ခွဲကု
ပျောက်ကင်းမယ်။

၇ ကြံသို့လျှင် တာရွှေရွှေ ဆုတ်ကာ၊ ဆုတ်ကာ မေးလာရာ လိုရင်းမြစ်သော ဂု-ရက်သို့ ဆောက်ဒါမှ သူငွေးသား လက်ခံ၏။

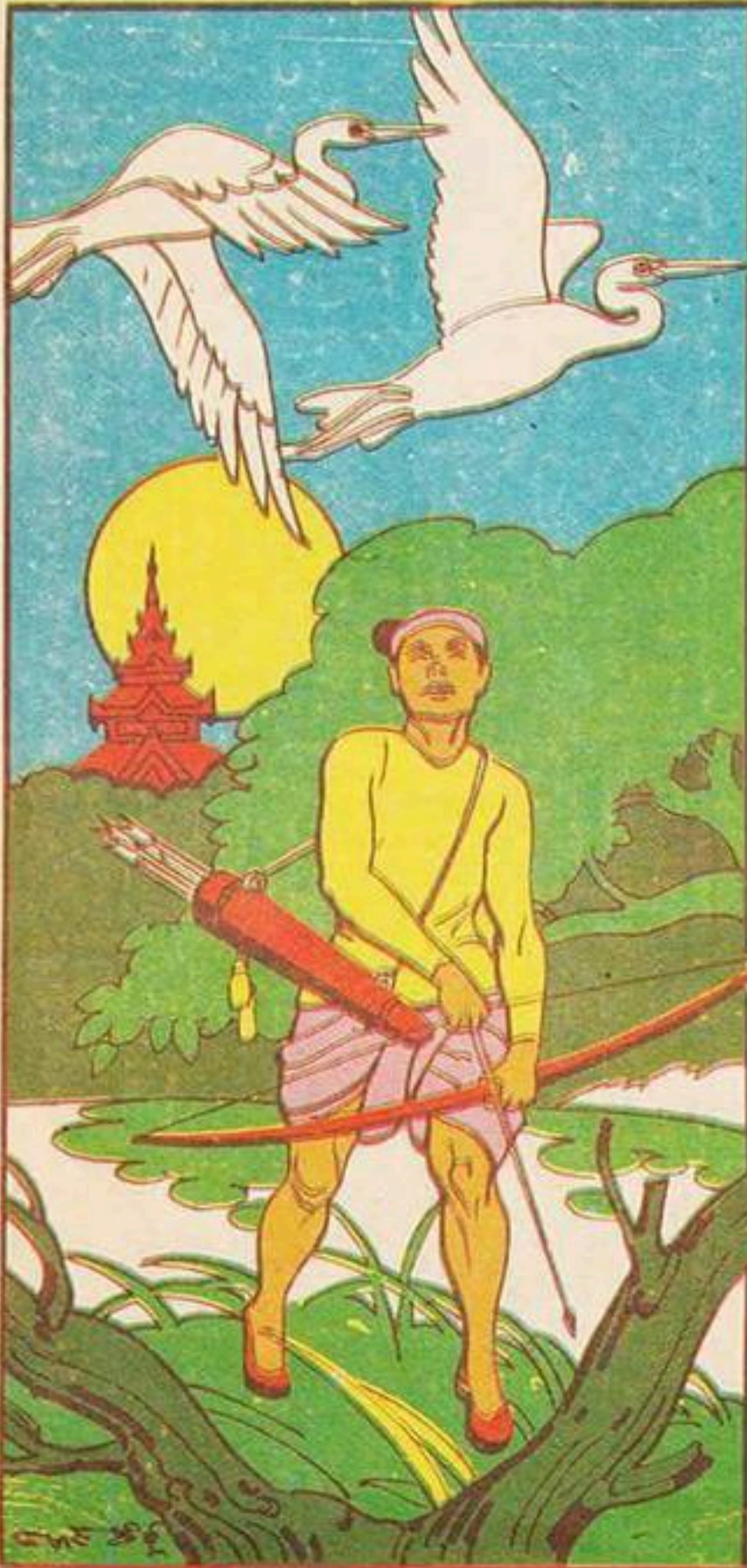
၉ ဇီဝကသည် သူငွေးသားကို အိပ်ဆေးကျွေး၍ ဂု-ရက်အိပ်စေပြီး ဝမ်းကိုခွဲ၍ ကုသရာ စေခနာ ပျောက်ကင်းသွားလေ၏။

မြစ်တစ်ဖက်မှ လိုရာ ဆိပ်ကမ်းသို့ ကူးလို့လျှင် မြစ်ညွှာက တင်ကြို၍ ကူးမှ လိုရာသို့ ရောက်၏။ ထိုအတူ မိမိအလိုရှိရာသို့ ရောက်အောင် အထက်တင်ကူး၍ ပြောခြင်းကို "ရေကူးညွှာတင်ပြောပြည်" ဟုခေါ်သည်။

(၂) ကောက်ပင်ရိတ်လှီး ပြောနည်း

စပါးရိတ်လျှင် ကောက်ပင်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်သိမ်းကာ တံခဉ်ဖြင့် အရင်းမှ ဖြတ်၍ ရိတ်ယူရသည်။ ထိုနည်းတူ တစ်ဖက်လူ၏ စကားကို သိမ်းကျုံး ဖမ်းယူပြီးမှ အရင်းက ဖြတ်၍ ပိုင်အောင် ပြောခြင်းကို 'ကောက်ပင်ရိတ်လှီး' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

စကားကြီးစပ်မျိုး မင်းယုဝေ

၂ ကောက်ပင်ရိတ်လှီး

ဓ တစ်ရံရာအခါ သူငွေသား တစ်ယောက် သည် မျိုင်းတစ်ကောင်ကို လေးနှင်းမင်းရှ်ယုလာရာ အခြားသူငွေသား တစ်ယောက်က မြင်၍ လိုချင်သဖြင့်.....

ဤ မျိုင်းသည် တစ်နေ့လျှင် ငွေဝင် တစ်ကျပ်သား အန်ထုတ်ပေးလေ့ရှိ သော ငါ၏ မျိုင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ အန်ထုတ်ပေး လာသည်မှာ ဖေ့စ်မျှ ကြာ ငြိခဲ့သည်။

တစ်နှစ်ရှိပြီ။

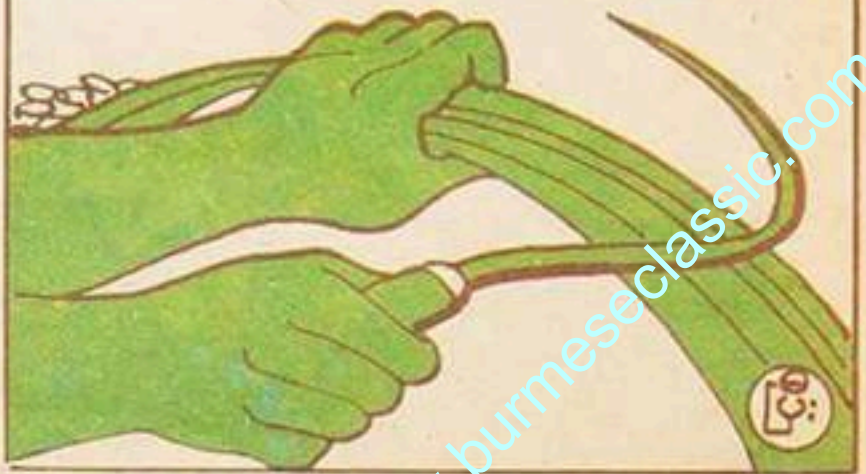
ငါ၏အိမ်ကျွတ်ပွင့် ပုံထားသော
 ဣစင်ပုံကြီးမှ တစ်နေ့လျှင် ဣတစ်ကျပ်သား
 ပျောက်ဆုံးခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ်ရှိပြီ။ ယနေ့မှ
 သူ့ခိုးမိသည်။ ဗျိုင်းသည်သူ့ခိုးဖြစ်၍ ဗျိုင်းရှင်
 သည် သူ့ခိုးလက်ခံဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
 တစ်နှစ်အတွက် ဣသုံးပိသော ရှောက်ဆယ်
 သား လျော်ပေးရမည်။

၆ ဗျိုင်းကိုလိုချင်သော သူဌေးသားမှာ မည်သို့
 မှာမတတ်နိုင်။ အလျော်ပေးရလေသည်။

၇ စပါးရိတ်လျှင် ကောက်ပင်ကို လက်တစ်
 ဖက်ဖြင့် ဆုပ်သိမ်းကာ တံစဉ်ဖြင့် အရင်းမှ
 ဖြတ်၍ ရိတ်ယူရသည်။ ထို့အတူ တစ်ဖက်လူ၏
 စကားကို သိမ်းကျူးဖမ်းယူပြီးမှ အရင်းက
 ဖြတ်၍ ခိုင်ခံ့စောစော ပြောခြင်းသည်
 “ကောက်ပင်ရိတ်လျှီး” ပြောနည်းဖြစ်၏။

(၃) ရေစီးဖောင်ဆန် ပြောနည်း

ဖောင်ကြီးသည် အညာသို့ ဆန်တက်သောအခါ လိုရာပစ္စည်းတို့ကို တင်ယူ၍ ဖြည်းညင်းစွာ ဆန်တက်လျှင် လိုရာအရပ်သို့ ရောက်နိုင်၏။ ထိုအတူ စကားပြောရာတွင် လိုရာသို့ ရောက်အောင် ဥပမာ၊ ဥပမေယျတို့ဖြင့် ဖြည်းညင်းသာယာစွာ ပြောခြင်းကို 'ရေစီးဖောင်ဆန်' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

စကားကြီးဆယ်မျိုး

မင်းယုထေ

၃ ရေစီးဖောင်ဆန်

ယိုးချို ဦးစိန်

၁) ဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်သည် သံတမန် တို့ကို စေလွှတ်၍ ရာဇသံ စာသတိက လေးကာ တားမြစ်သည်။

၁) ဒွါရာဝတီမင်းသည် အစွန်အဖျား ပြိုရွာများသို့ တင်ရောက် ကျူးကျော် လာရာ...

အဆွေတော် ဒွါရာဝတီ မြို့နန်း၌ ငါ့လက်နက် ခိုင်တော်ကို ထိပါးလာသည်မှာ မသင့်။

၂) ဒွါရာဝတီမင်းသည် "အဆွေတော်" ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို မနှစ်သက်သဖြင့်...

၂) ရာဇာဓိရာဇ်မင်း၏ သံတော်ယုတ္တရိက မပုန်လွှပ် ဥပမာ ဥပမေယျ တို့ဖြင့် ပြည်းညင်းသာယာစွာ ချေပ လျှောက်ထားသည်ကား

ထည့်အရေးကို မပြုလုပ်အောင် ရာဇာဓိရာဇ် မင်း၏ သံတော်တို့က ချေပ လျှောက်ထားစေ။ မပြုလုပ်အောင် မချေပနိုင်လျှင် သင်းတို့ကို သိအိုးကင်း၌ ထည့်၍ ကြော်ရမည်။

"အဆွေတော်" ဟု သုံးခြင်းသည် ဘုရားရှင်တို့မှ စ၍ တပည့်သား သံဃာတို့နှင့် တကွ ဘုရင် မင်းမြတ်တို့ တိုင်အောင် ဝေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသည့် ထုံးစံဖြစ်ပါသည်။

၅

ဘုရားရှင်တို့သည် ဘုရားရှင်ချင်းကိုသာ ညှိတော် နောင်တော် ခေါ်သည်။ သံဃာတော် အချင်းချင်းသည်လည်း ညှိတော် နောင်တော် ခေါ်သည်။ လူ့ဘဝမှ တော်စင်သော ဆွေမျိုးကိုကား ကြံသို့ မခေါ်ချေ။

၆

ထိုအတူ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည် လည်း ထီးနန်း မစံသေးသော ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ကို "အဆွေတော်" ဟုခေါ်ရိုးမရှိ။ နန်းစံဘုရင်ချင်းကိုသာ "အဆွေတော်" ခေါ်ရိုးဖြစ်သည်။ ရာဇာဓိရာဇ်မင်းမြတ်မှာလည်း ပံသောဝတီရွှေနန်းရှင်ဖြစ်၍ ဒွါရာဝတီရွှေနန်းရှင်အား "အဆွေတော်" ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၇ ဒွါရာဝတီမင်း၏ ပညာရှိ မှူးမတ်တို့သည် ရာဇာဓိရာဇ်မင်း၏ သံတော်ပညာရှိ စကားကို နှစ်သက်ကာ များစွာ ချီးမွမ်းကြသည်။

၈ သဗ္ဗညု ရှင်တော်ဘုရား တို့ကို ဥပမာပြု၍ သံဃာတော်တို့ နှင့်တကွ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ တိုင်လောက် ခေါ်ဝေါ်သည်ထုံး ကို တင်ပြလျှောက်ထားသည်မှာ ဆင်မြတ်ပါပေသည်။ ဈေးပချက်စကား ပြောလည်ပါပေသည်။

၉ ဒွါရာဝတီမင်းလည်း နှစ်သက်ကာ ရာဇာဓိရာဇ်မင်း၏ သံတော်ပညာရှိကို ဆုလာဘ် များစွာ ပေးလေသည်။

ဖေါင်ကြီးသည် အညာသို့ ဆန်ရာတွင် လိုရာ ဆန္ဒရှိသမျှကို တင်ယူ၍ ဖြည်းဖြည်း သာယာစွာ ဆန်လျှင် လိုရာအရပ်သို့ ရောက်နိုင်သည်။ ထိုအတူ စကားအရာတွင်လည်း ဥပမာ ဥပမာပြုတို့ဖြင့် ဖြည်းဖြည်း သာယာစွာ လိုရာရောက်အောင် ပြောဆိုခြင်းသည် "ရေစီး ဖေါင်ဆန်" ပြောနည်း ဖြစ်၏။

(၄) အိုးတန်ဆန်ခတ် ပြောနည်း

ဆန်ကို အိုးနှင့် တန်အောင်ချက်လျှင် နူးနပ်စွာ သုံးဆောင်ရ၏။ ထိုအတူ စကားပြောရာ တွင် လိုရင်း ရောက်အောင် မယုတ်မလွန် ပြောခြင်းကို 'အိုးတန်ဆန်ခတ်' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

စကားကြီးဆယ်မျိုး

မင်းယုဝေ

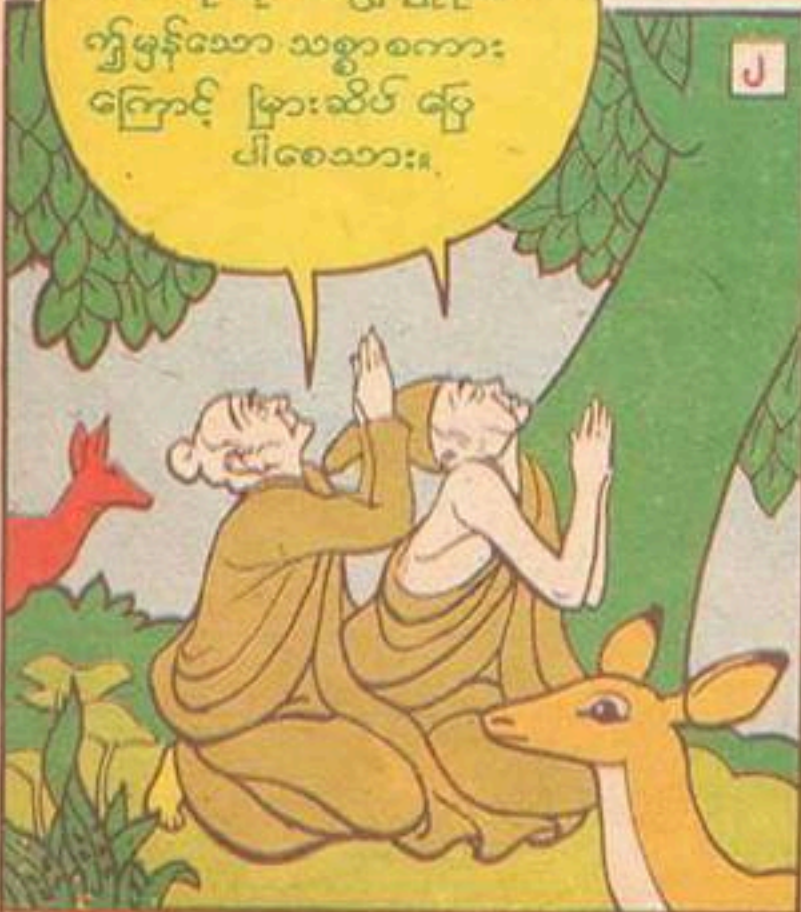
၄ အိုးတန်ဆန်ခတ်

၁ ဘုရားလောင်း သုဝဏ္ဏသာမ သည် ဝိဇ္ဇိယာကွမ်းမင်း၏လက်ချက် ပြင် နှားဆိပ်သင့်၍ သေအံ့မှူးမှူး ပြစ်နေသည်။ မျက်မမြင် မိဘနှစ်ပါး ပြစ်ကြသော ဒုက္ခလရသေ့ နှင့် ပါရိကရသေ့မတို့သည် ငိုကြွေး လျက် သစ္စာ ဆိုကြသည်။

BURMESE CLASSIC .COM

ငါ့သား သာမသေ့
မိဘကို လုပ်ကျွေးပြုစု၏၊
ဤမှန်သော သစ္စာစကား
ကြောင့် နှားဆိပ် ရှိ
ပါစေသား။

၂ ကြံတွင် သိကြားမင်း ဆင်းလာကာ....

သင်တို့သား ဂှင်မေဗိုသလော။
သို့မဟုတ် သင်တို့ ဣစ္ဆာစိုး လိုချင်သလော။
သို့မဟုတ် သင်တို့ မျက်စိ နှောင်ချင်သလော။
ကြိုက်ရာ ဆု တစ်ခုခုကို ရွေးပါ။
ငါ မစမည်။

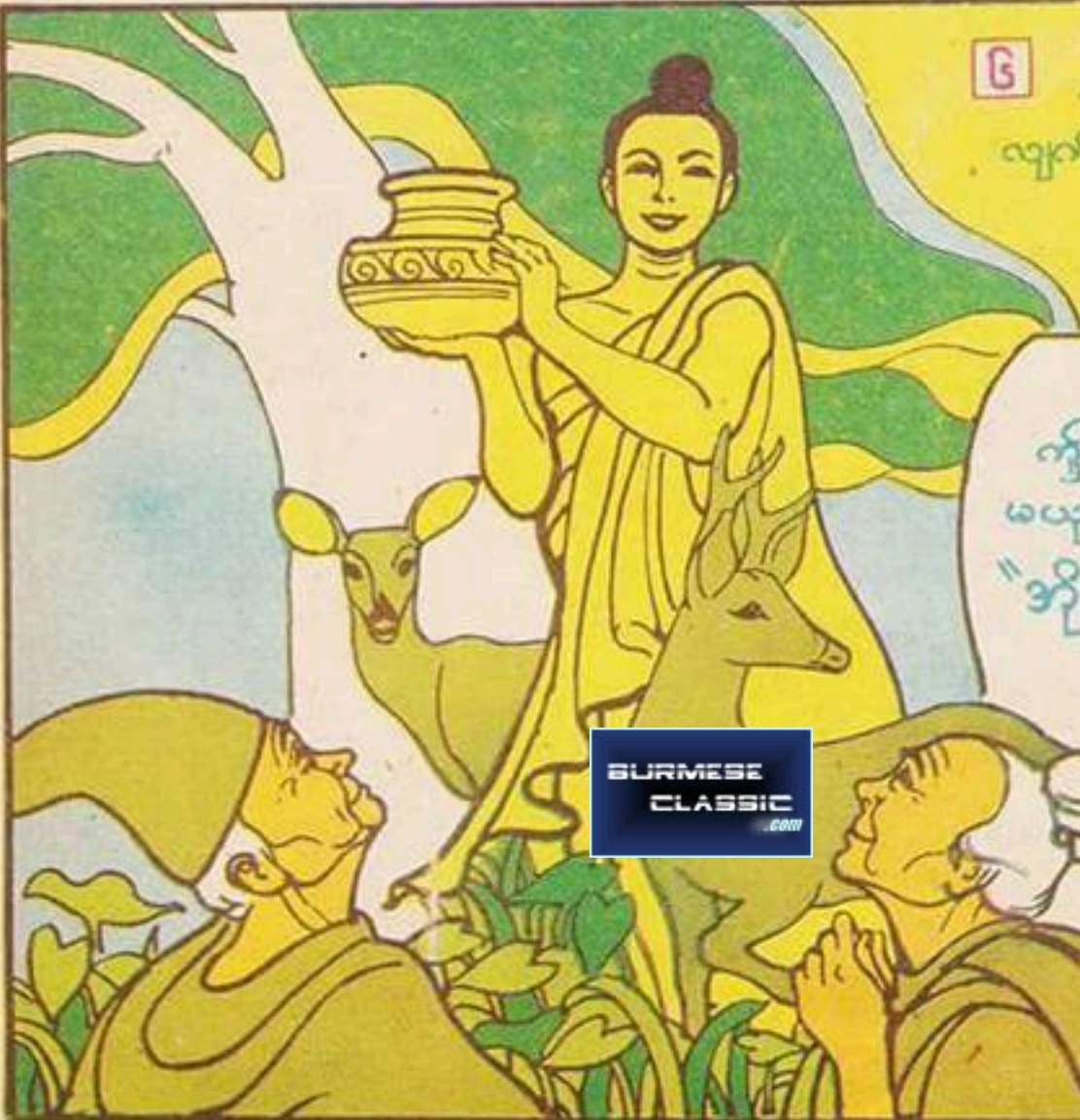
www.burmeseclassic.com

၄ ထိုအခါ ခုကုလနှင့် ပါရိကတို့က ဆူသုံး ခုလုံး ရအောင် တစ်ချက်တည်း ဆိုလိုက်သည်။

၅ တစ်ခဏ အတွင်း မှာပင် ခုကုလနှင့် ပါရိကတို့လည်း မျက်စိမြင်လျက် ၊

သား၊ ရွှေအိုး ထမ်းလာသည်ကို မြင် ချင်ပါသည်။

BURMESE CLASSIC .COM

၆ သူဝဏ္ဏသာမလည်း မြားဆိပ်ဖြေ လျက် ရွှေအိုး ထမ်းလာသည်ကို တွေ့ မြင်ကြရလေသည်။

ကိုသို့ အလိုရှိသော စကားကို မယုတ်မလွန် ပြောခြင်းသည် "အိုးတန် သန်ခတ်ပြောနည်း" ဖြစ်သည်။

BURMESE CLASSIC .COM

(၅) ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့ ပြောနည်း

ဆီကို ရအောင်ပွတ်သည့်အခါတွင် အထပ်ထပ် ပွတ်ရ၏။ ထိုနည်းတူ စကားပြောရာတွင် မိမိ အလိုသို့ ရောက်အောင် အထပ်ထပ် အခါခါ ပြောခြင်းကို 'ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

၉ ဘုရင်က သစ်ကစ်မျိုး ပြီး တစ်မျိုးမေး သည်ကို အမတ်ပညာရှိသည် မပယ်ဝံ့။ သို့ ရာတွင် ကျွန်းသားကောင်းကြောင်း ကိုသာ ထပ်တလဲလဲ ထည့်သွင်းလျှောက်ထားသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုရင်သည် ကျွန်းသားနှင့်သာ လုပ်စေလိုကြောင်း အမတ်ကြီး ဆန္ဒရှိသည် ကို သိသွားလေသည်။

ကျွန်းသားကို ပိန္နဲတိုင် လုပ်စေ။

၆ ဆီကိုရအောင် ပွတ်သောအခါ အထပ်ထပ် အခါခါ ပွတ်ရသည်။ ထို့ အတူ မိမိအလိုရှိသော အရာကို ထပ်တလဲလဲ တင်ပြ ပြောဆိုခြင်းသည် "ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့" ပြောနည်းမည်၏။

(၆) ဆင်ဝှေ့ရန်ရှောင် ပြောနည်း

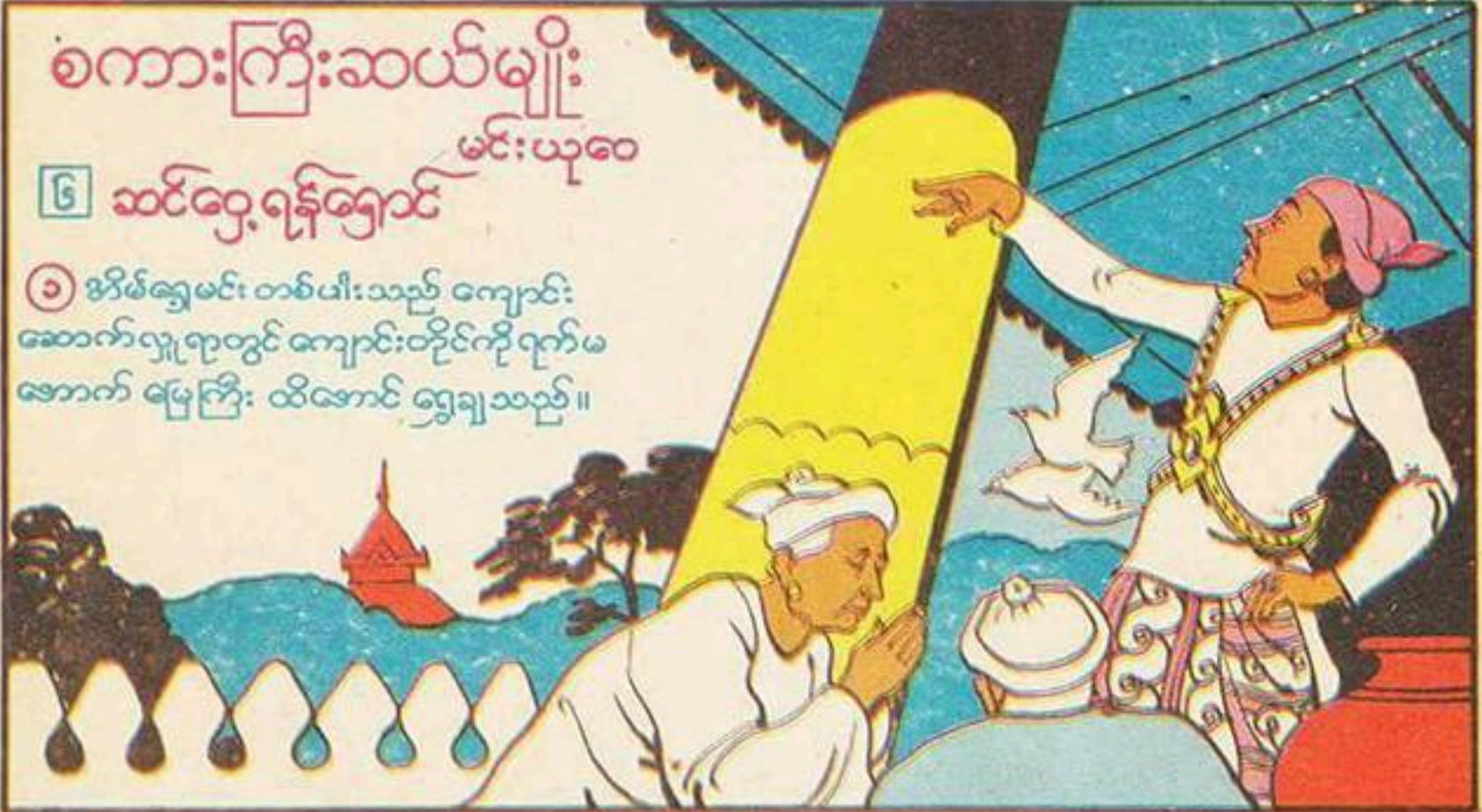
ဆင်ဝှေ့မည်ဟု လိုက်လျှင် လွတ်မြောက်အောင် တိမ်းရှောင်ပါက ချမ်းသာရာ ရနိုင်သည်။
ထိုအတူ စကားပြောရာတွင် မိမိအဖို့ ဘေးရန်ရောက်မည့် စကားကို ရှောင်လွှဲ၍ ပြောဆိုခြင်း
ကို 'ဆင်ဝှေ့ရန်ရှောင်' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

စကားကြီးဆယ်မျိုး

မင်းယုစေ

(၆) ဆင်ဝှေ့ရန်ရှောင်

၁) ဒိဏ်ဒွေမင်း တစ်ပါးသည် ကျောင်း
ဆောက်လှူရာတွင် ကျောင်းတိုင်ကို ရုတ်မ
အောက် မြေကြီး ထိအောင် ရွှေချသည်။

၂) သူရင်တို့ ဝါးပြုလေ့ရှိပြီး ဒိဏ်ဒွေမင်း အနေဖြင့်
ကျံသို့ မပြုသင့်သောကြောင့် မြို့ဝန်သည် တိုင်
အောက် ရွှေမှ ရွှေများကို တိုက်ပျက်ပစ်သည်။

၃) ဒိဏ်ဒွေမင်း သိလောက် အာပျက်ထွက်၍
မြို့ဝန်ကို ကွပ်မျက်မည် ဆိုကာ ခေါ်ယူစစ်မေး
သည်။

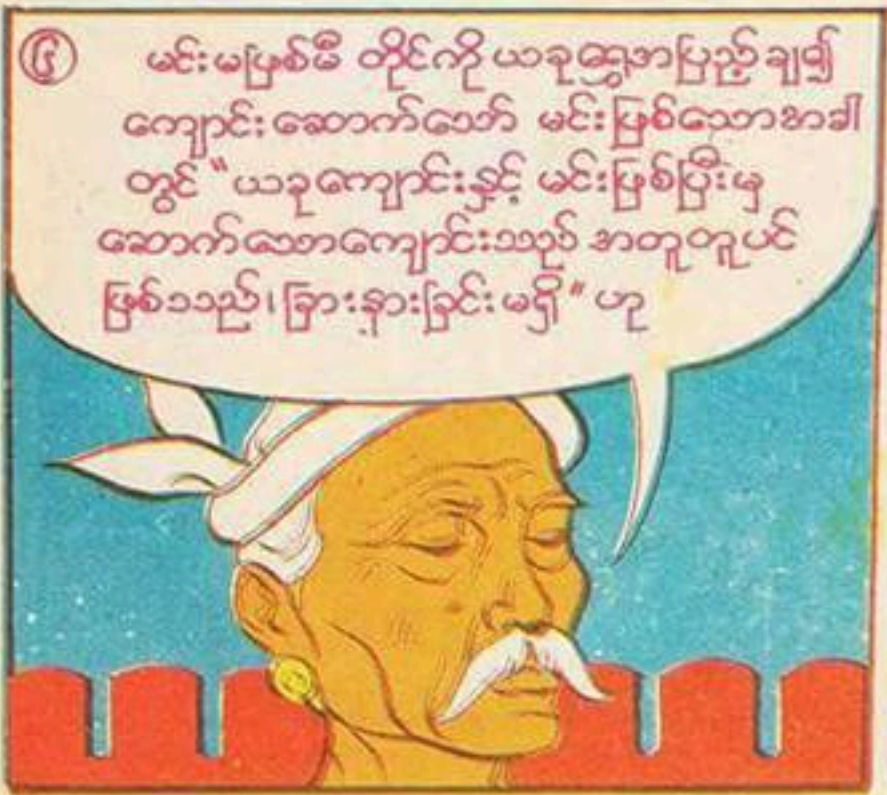

၄ ငါ၏ကောင်းမှုကို အဘယ်ကြောင့် သင် မျက်ရသနည်း။

၅ မြို့ဝန်သည် တိုက်ရိုက် လျှောက်လျှင် မိမိဘေးသင့် မည်ဖြစ်၍ စကားကို တိမ်းရှောင်ကာ...

အရှင် အိမ်ရှေ့မင်းသည် နောင်အခါ မင်းဖြစ်မည့်သူ ဖြစ်ပါသည်။

၆ မင်းမဖြစ်မီ တိုင်ကို ယခုအပြည့်ချ၍ ကျောင်းဆောက်တော် မင်းမြစ်သာအခါတွင် "ယခုကျောင်းနှင့် မင်းမြစ်ပွားမှ ဆောက်ဆောင်ကျောင်းသည် အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ခြားနားခြင်းမရှိ" ဟု

၇ အများက ဆိုကြပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် မင်းမြစ်သာအခါ ကျောင်းဆောက်တော် မှ လျှင်တိုင်ကို ရက်မအောက် မြေကြီးအထိ ရွှေချနိုင်ရန် ယခုကျောင်းရှိ ဆောက်နေ့မှ ရွှေများကို ချန်လှပ်ထားရပါသည်။

၈ အိမ်ရှေ့မင်းသည် ကျေနပ်သွားသည်။ အမျက် ပြေသွားသည်။

သင် သည် ငါ့အကျိုးကို ဆောင်ပါပေ သည်။

၉ ကျသို့ ဘေးလွတ်အောင် စကားကို တိမ်းရှောင်၍ ပြောခြင်းသည် "ဆင်တွေ့ရန် ရှောင်" ပြောနည်း ဖြစ်သည်။

(၇) တောင်သူယာခုတ် ပြောနည်း

တောင်သူတို့သည် ယာခုတ်လျှင် ချုံငယ်၊ သစ်ပင်ငယ်တို့ကို ဦးစွာ ရှင်းလင်း ခုတ်ထွင်ပြီးမှ သစ်ပင်ကြီးများကို ခုတ်လှဲလေ့ ရှိကြသည်။ ထိုအတူ စကားပြောရာတွင် ရှေးဦးစွာ စကားငယ်ကို ပြောကာ နောက်မှ စကားကြီးများကို ဖိပြော၍ အနိုင်ယူ ပြောဆိုသည်ကို 'တောင်သူယာခုတ်' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

စကားကြီးသယ်မျိုး

မင်းယုဝေ

ပန်းချီကိုကျော်သိုက်

၇ တောင်သူယာခုတ်

တစ်ခါသော် ပိဒေဟရာဇ်မင်းသည် မိမိ၏ ပညာရှိ အမတ်ငါးဦး ဖြစ်သူ သိန်း၊ ဒေဝိန်း၊ ကာမိန်း၊ ပကုတ် နှင့် မဟောသဇာတို့ အား မေးတော်မူသည်။

၂ သိန်း အမတ်က "ဥစ္စာရှိသူ ဖြတ်ပါသည်" ဟု ဆိုရာ မဟောသဇာ က လက်ပခံပေ။

၆ သိန်းအမတ်က ဥစ္စာရှိသူတို့ကို ပညာရှိသူများစွာ လူအပေါင်းတို့ ခစားရကြောင်း၊ ဂေါ်ဝီဒူ သူငွေသည် ခံတွင်းမှ အရိအရည်များ ယိုကျနေသော်လည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝသဖြင့် နတ်သမီး အဆင်းနှင့်တူသော မိန်းမငယ်တို့က ကြာညှိပန်းတို့ဖြင့် အလှည့်ကျ သုတ်ပေးရကြောင်း စသည်ဖြင့် တင်လျှောက် သည်။

၇ မဟောသဇာကလည်း "ဥစ္စာရှိသော်လည်း မကျန်းမာသော အင်္ဂါဆေးဆရာပညာရှိကံ ချဉ်းကပ်ရကြောင်း၊ ဥစ္စာရှိ၍ ပညာမရှိသူမှာ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ခွဲခြား မသိနိုင်ကြောင်း၊ ဂေါ်ဝီဒူ သူငွေသည် ခံတွင်းမှ အရိအရည် ယိုကျတတ်သဖြင့် ပွဲအလယ်၌ မနေနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် တင်လျှောက်သည်။"

၈ နောက်ဆုံးတွင် သိန်းအမတ်က မဟောသဇာ မလှုပ်နိုင်အောင် ဆိုသည်မှာ...

အရှင်မင်းကြီးသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာရှင် ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော်မျိုး ပညာရှိ အမတ်ငါးယောက်တို့ နေ့တိုင်း ခစားကြရပါသည်။ ဥစ္စာရှိသူသာ ခြိတ်ပါသည်။

၉ ဤတွင် မဟောသဇာက နိဂုံးချုပ်၍ ဆိုလိုက်သည်မှာ...

သိန်းအမတ် တင်လျှောက်ချက် မမှန်ပါ။ လောက၌ ပွင့်ကုန်သော အလုံးစုံသော ဉာဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ တူရားရှင်တို့သည် မည်သည့် ဥစ္စာမျှ သိမှီးတော်မမူကြပါ။ သို့ရာတွင် ထီးဆောင်းမင်း အပေါင်းတို့နှင့် တူကွ လူနတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် ထိုထိုတူရားရှင်တို့အား အတုမရှိသော ဉာဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် သည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြပါသည်။ ပညာရှိ သူသာ ခြိတ်ပါသည်။

သိန်းအမတ်သည် ပြန်လည် မချေပနိုင်။ ဘေးငုံ၍သာ နေလိုက်ရသည်။ မိမိကြီးလည်း မဟောသဇာကို ချီးကျူး၍ ဆုလာဘ်များ ပေးလေသည်။

၉ တောင်သူတို့သည် ယာခုတ်လျှင် တောချုံရွယ်တို့ကို ခုတ်ပြီးမှ သစ်ပင်ကြီးတို့ကို ခုတ်လှဲသည်။ ထို့အတူ စကားငယ်များကို ပြီးစွာပြောပြီးမှ စကားကြီးကို ပြောသောနည်းသည် "တောင်သူယာခုတ်" ပြောနည်းဖြစ်၏။

(၈) ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ပြောနည်း

ကြက်တို့သည် ခွပ်မည်ပြုသောအခါ နောက်သို့ ဆုတ်ဟန်ပြု၍ ခွပ်သာသောအခါမှသာ စီး၍ ခွပ်သည်။ ထိုအတူ စကားပြောရာတွင် သူ့အလိုသို့ လိုက်တန်သရွေ့ လိုက်ပြီးလျှင် အပေါ်စီး ရမှသာ စီးလျက် ပြောဆိုခြင်းကို 'ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

စကားကြီးဆယ်မျိုး

၈ ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ဇာတ်လမ်းမင်ယုဝေ

၁ တစ်ခါသော် အင်းဝနေပြည်တော်၌ အင်းဝ အမတ်ပညာရှိနှင့် အခြားပြည်က အမတ်ပညာရှိတို့ စကားစစ်ထိုးကြသည်။

ပန်ချီကိုကျော်သိုက်

၂ ရှေးဦးစွာ အခြားပြည်က အမတ်ပညာရှိက ဆိုသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ပြည်ကြီးသည် ဒုတိယပြည်က သို့သာယာသည်။ ကြွက်ယုံ မကျ စည်ကားသည်။ ခိုင်ခံ့သားတို့သည် လိုရာမက ပြည့်စုံသည်။

၃ အင်းဝအမတ်ပညာရှိက "ဟုတ်ဘိမည်" "ဟုတ်ဖွယ်ရှိ၏" ဟုဆိုပြီးလျှင် မိမိအလှည့်တွင်ဆိုသည်ကား။

ကျွန်ုပ်တို့အင်းဝပြည်ကြီးသည် သာယာလှသောကြောင့် တစ်ဆယ်နှစ်ရာသီပတ်လုံး နေ့စဉ် အလှူဒါန ပြုလမ်းသဘင် ကျင်းပရာ များပြားလွန်း၍ မြို့နေသူတို့ မကြည့်နိုင်ကြပါ။

၄ အခြားပြည်က အမတ်ပညာရှိက အချက်ပြောရာ၌ ဆိုလိုက်သည်မှာ...

ဤသို့ ဖြစ်ပါလျက် ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်လာသောအခါ သင်တို့မြို့နေသူတို့ ဝိုင်းအုံကြည့်ကြသည်မှာ ဘာကြောင့်ပါနည်း။

၅ ကျွန်ုပ်တို့ သီတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်၏စီးတော် ဆင်ကို ရွှေကြိုးရွှေကတင်၍ တူရိယာများတီးမှုတ်လျက် ဆွဲစဉ် တစ်နေ့လျှင် သုံးကြိမ် ရေချသည်။ ကြည့်မည်သူမရှိပါ။ သို့ရာတွင် တောဆင်ရိုင်း ရောက်လာလျှင်မူ ဝိုင်းအုံကြည့်ကြပါသည်။ အလားတူပင် အဆွေတော်တို့ကိုလည်း လူရိုင်း အမှတ်ဖြင့် ဝိုင်းအုံကြည့်ကြပါသည်။

၆ အခြားပြည်က အမတ်ပညာရှိသည် ချေပမဆိုနိုင်၊ စကားရှုံးသွားလေသည်။

အဆွေတော်က စကားတစ်ချက် စီးမိပေပြီ။

၇ ကြက်သည် ခွပ်ရာ၌ နောက်သို့ ထုတ်ဟန် မြဲ၍ ခွပ်သာသော အခါတွင်မှ စီး၍ ခွပ်သည်။ ထို့အတူ သူ့အလိုသို့ လိုက်တန်လျှင် လိုက်ပြီး၊ စီးသာသော အခါတွင်မှ စီး၍ ပြောခြင်းသည် "ကြက်ထုတ်ခွပ်ပစ်" ပြောနည်းဖြစ်၏။

(၉) ရေစစ်ကရား ရေသွားသောသွင် ပြောနည်း

ရဟန်းတော်များသည် ရေစစ်ကရား (ဓမ္မကရိုဏ်)ကို ရေတွင် နှစ်၍ ရေပြည့်လျှင် အပေါက်ကို လက်ဖြင့် ပိတ်၍ ရေရအောင် ယူရသည်။ ထိုအခါမှ ရေပြန်မထွက် နိုင်ဘဲ ရေရရှိနိုင်သည်။ ထို့အတူ တစ်ဖက်လူ၏ စကားကို ပိတ်မိအောင် ပြောခြင်းကို 'ရေစစ်ကရား ရေသွားသောသွင်' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

စကားကြီးဆယ်မျိုး

◆မင်းယုဝေ ◆ပန်းချီကိုကျော်သိုက်

၉ ရေစစ်ကရား

၁ ရှေးသဘော အင်္ဂါ သူအင်္ဂါ တစ်ယောက်နှင့် လူငယ်လေးယောက် ယုံတမ်းစကားပြောကြ သည်။ "မယုံဘူး" ဆိုသူကို ကြည့်ပြန်တမ်းဟု ကတိထား၍ ပြောကြသည်။

ငါလယ်စဉ်က အမိဝမ်းတွင်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေစဉ် အမိမြစ်ထု ချဉ်သီးစားချင်ကြောင်း သိသဖြင့် ဝမ်းမှ ထွက်၍ ငါ ချဉ်သီး ဖြာပေးခဲ့ရသည်။ ယုံကြည်လော။

ယုံပါ၏။

၂ ငါသည် မန်ကျည်းသီး စားချင်သောကြောင့် ငါ့ခြေမကို ကိုင်ပစ်၍ မန်ကျည်းပင်ပေါ် တက်သည်။ မန်ကျည်းသီး တင်းပေါင်းများစွာ ဆွတ်ပြီးသော် မဆင်းနိုင် သဖြင့် အိမ်မှလှေကား ကို ဖြန်ယူ၍ ဆင်းရသည်။ ယုံကြည်လော။

ယုံပါ၏။

၃ ငါသည် ငါးစားချင်သောကြောင့် ရေတွင်ဝင်၍ ငါးကိုဖမ်းပြီး ရေထဲမှာပင် မီးဖုတ်စားသည်။ ယုံကြည်လော။

ယုံပါ၏။

၅ ငါ့မိဘ အိမ်သည် အရပ်နဲ့ ဖြစ်လှသည်။ ငါ့အိမ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဖွားမြင်သောသည် ကြမ်းပေါက်က ကျသွားရာ ဆံပင်ဖြူမှ အောက်သို့ ရောက်၏။ ယုံကြည်လော။

ယုံပါ၏။

၆ ငါသည် ငါပင်တစ်ပင်စိုက်ရာ ငါ့သီးလေးသီး သီးသည်။ ထိုငါ့သီး လေးသီးမှ သူငယ်လေးယောက် ပေါ်ပေါက် သည်ကို ငါ ကျွန်ုပ်တို့ ထားသည်။ ထိုသူငယ် တို့သည် ငါ့ထံမှ ထွက်ပြေး သဖြင့်။ "ငါ နှာဖွေနေရာ ယခုတွေ့တော့သည်။" သင်တို့ လေးယောက်သည် ငါ့ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ယုံကြည်လော။

၇ သူငယ်လေးယောက်မှာ "ယုံပါ၏" ဆိုလျှင်လည်း သူအို၏ ကျွန်ုပ်တို့ "မယုံပါ" ဆိုလျှင်လည်း သူအို၏ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်ကြရ၏။

ရေခဲစက်ထဲသို့ ဝက်ရောင် ဝက်ရောင် ဝက်ရောင် ထားသည်။

ရေခဲစက်ထဲသို့ ဝက်ရောင်ကို ရေခဲစက်ထဲသို့ ဝက်ရောင် ဝက်ရောင် ဝက်ရောင် ထားသည်။ ဝက်ရောင် ဝက်ရောင် ဝက်ရောင် ထားသည်။ "ရေခဲစက်ထဲသို့ ဝက်ရောင် ထားသည်။" ဖြစ်သည်။

(၁၀) ခက်တင်မောင်းနင်း ပြောနည်း

မောင်းထောင်းရာတွင် မောင်းနင်းသောသူသည် တစ်ဖက်စောင်း၍ နင်းလှန်းလျှင် မောင်းခွက်ထဲရှိ ဆန်၊ မုန့်ညက် စသည်တို့ နှိုက်ထုတ်တင်ယူရန် ခက်သဖြင့် မောင်းကို မတိမ်းမစောင်း နင်းရသည်။ ထိုအတူ စကားပြောရာတွင် သူ့စကားကို ဟုတ်၏ဟုလည်း မဆို၊ မဟုတ်ဟုလည်း မဆို၊ မတင်မကျ ပြောဆိုခြင်းကို 'ခက်တင်မောင်းနင်း' ပြောနည်း ဟု ခေါ်သည်။

စကားကြီးသယ်ပျိုး

မင်းယုဝေ

ပန်းချီကိုကျော်သိုက်

၁၀ ခက်တင်မောင်းနင်း

၁ တစ်ရံရောအခါ...လူဆိုးတစ်ယောက်သည် များမတ်များကို အလွန်အကြူး ဆဲရေးသဖြင့် များမတ်များက ဖမ်းဆီး၍ ထောင်သတ်မည် ပြုသည်။

၂ လူဆိုးက... အသက်ဘေးမှ လွတ်ရန် အတွက်

ကျွန်ုပ်သည် တောင်ဘီလာ ဆရာတော်၏ တူဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

၂ မြို့မတ်များက ဖြန်ဖြန် မေးရန် ဆရာတော် ထံသို့ သွားကြသည်။

ဆရာတော်၏ တုတ်ဖြင့်လှော် မသတ်သင့်သေးချေ။

၄ ကျောင်းသို့ရောက်၍ ဆရာတော် အား မေးလျှောက်ကြရာ...

မဟုတ်ဘူး ဆိုလျှင် ဤသူ သေမည်။ ဟုတ်၏ ဟု ဆိုလျှင်လည်း ငါမှသာ ရောက်မည်။

BURMESE CLASSIC .com

၅ ဤသူ ငါတို့ မဟုတ်ဟု မည်သူ ပြောသနည်း။

၆ မြို့မတ်တို့လည်း ထပ်၍ မေးလျှောက်ရာ သဖြင့် လူဆိုးကို အနှောင် အဖွယ် ချွတ်၍ ဖြန် သွား ကြလေ၏။ ဤသို့ဖြင့် လူဆိုး သူ၏သာရာ ရသွားလေသည်။

၇ သူ့စကားကို ဟုတ်၏ဟုလည်း မဆို၊ မဟုတ်ဟုလည်း မဆိုဘဲ မတင်မကျ ပြောသောစကား သည် 'ခက်တင် မောင်းခင်း ပြောနည်း' ဖြစ်၏။

■ ကောင်းကြီးသယ်မိုး ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

စကား ကြီးသယ်မျိုး

- (၁) ရေကူးညာတင်၊ (၂) ကောက်ပင်ရိတ်လှီး
 - (၃) ရေစီးဖောင်ဆန် (၄) အိုးတန်ဆန်ခတ်
 - (၅) ဆီပွတ်ကျည်ပွေ၊ (၆) ဆင်ဌေးရန်ရှောင်
 - (၇) တောင်သူယာခတ်၊ (၈) ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်
 - (၉) ရေစစ်ကရား၊ ရေသွားသောသွင်
 - (၁၀) ဆက်တင်မောင်းနှင်း၊
- ဆိုခြင်းစကား ဤသယ်ပါ။။